

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud: R. Pascari)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Panov, I. Dutca, I. Țurcan)

Î N C H E I E R E

29 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Partidul Politic „Șor”,
reprezentat de avocatul Vadim Banaru,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Partidul Politic
„Șor” împotriva Maiei Sandu, intervenient accesoriu Asociația Obștească „Media
Alternativa” cu privire la apărarea reputației profesionale,

împotriva deciziei din 28 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t a ț ă :

La 18 iulie 2018, Partidul Politic „Șor” a depus o cerere de chemare în
judecată împotriva Maiei Sandu, intervenient accesoriu AO „Media Alternativa”
cu privire la apărarea reputației profesionale.

În motivarea acțiunii a indicat că la originea cererii de chemare în judecată se
află activitatea ilicită comisă de Maia Sandu, constând în răspândirea afirmațiilor
mincinoase la adresa Partidului Politic „Șor”, în cadrul emisiunii „Politica” cu
Natalia Morari, la postul de televiziune TV8, difuzată la 05 iunie 2018.

A susține că din frazele „PDM a scris în ziarul său de partid despre faptul că
eu, chipurile am luat bani de la Șor. Ei sunt implicați în toate falsificările
preelectorale „În partidele lui Șor, Plahotniuc înflorește corupția. Când asemenea
partide dobândesc putere, corupția înflorește și în țară” deduce reaua-credință și
intenția directă a pârâtei de a provoca un prejudiciu imaginii Partidului Politic
„Șor”.

A mai menționat că frazele litigioase reprezintă un atac personal gratuit, sunt
greu de analizat ca o opinie în contextul unei dezbateri politice. Din moment ce
acuzățiile privind implicarea Partidului Politic „Șor” în falsuri electorale și acte de
corupție trebuie, prin natura lor, să fie considerate ca constatări de fapt, instanța de
judecată trebuie să examineze frazele litigioasă defăimătoare în bază de „temeiuri
suficiente”.

Reclamantul a relatat specificat că cei care înaintează în mod public astfel de
acuzății trebuie să fie capabili de a demonstra existența acestui temei. Acest fapt
reprezintă mai puțin decât datoria de a prezenta o dovadă absolută de comitere a
unor infracțiuni, precum actele de corupție fraudele de natură electorală. Mutatis

mutandis, aceasta este abordarea care trebuie luată în ceea ce privește acuzațiile de corupție într-un context de dezbateri politice.

A accentuat că prin afirmațiile la care se referă, lansate de către pârâtă în spațiul mediatic, Maia Sandu a reușit să creeze o imagine distorsionată Partidului Politic „Șor”, entitate democratică a statului, care promovează valorile democratice și pluralismul politic, contribuie la formarea opiniei publice.

Totodată, a menționat că limitele exercițiului dreptului la libera exprimare sunt constituite în mod clar și de dreptul unor persoane juridice (partid politic) de a nu fi obiectul unor afirmații publice mincinoase și de natură: afecta reputația.

A mai menționat că corelația libertății de exprimare cu fenomenul defăimării se prezintă ca o categorie interdependentă, unde libertatea de exprimare reprezintă un drept fundamental, iar defăimarea reprezintă polul opus al dreptului exercitat, un drept utilizat cu rea-credință.

Astfel, analizând atitudinea pârâtei în raport atât cu afirmațiilor sale expuse în cadrul emisiunii, cât și cu scop demersului său de ansamblu, apreciază reclamantul că s-a depășit în special sfera libertății de exprimare, dat fiind lipsa bunei-credințe și, în consecință, după părerea sa Maia Sandu nu se poate bucura de protecția art. 10 din Convenția Europeană.

Reclamantul a concretizat că reaua-credință, rezultă și din faptul că pârâta nu a emis o judecată de valoare sau o idee (în raport cu afirmațiile privind implicarea Partidului Politic „Șor” în falsificări de natură electorală și acte de corupție), ci a lansat în spațiul mediatic un fapt o informație mincinoasă.

A indicat că dat fiind faptul că la moment, Partidului Politic „Șor”, în calitate sa de persoană juridică nu fost condamnat pentru vreo infracțiune în sfera electorală sau pentru vreo infracțiune de corupție, mai mult ca atât nici nu a avut de la constituire vreo calitate procesuală în materie penal comportamentul admis de către Maia Sandu este reprobator.

Afirmă că deoarece nu au fost respectate exigențele de mai sus, respectiv nu s-a ținut cont de art. 21 din Constituția Republicii Moldova, dar și de art. 11 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, art. § 2 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, acuzațiile lansate în raport cu Partidul Politic „Șor” în comiterea unor infracțiuni (de corupție fraude de natură electorală), sunt de-a dreptul manipulatorii opiniei publice, creează o imagine distorsionată a realității, înscriindu-se de iure în prevederile art. 7, alin. (2) din Legea cu privire libertatea de exprimare nr. 64 din 23 aprilie 2010 - răspândirea unor relatări cu privire la fapte care sunt false și defăimătoare.

A mai notat că deoarece orice atingere adusă reputației unui partid politic, îl expune pe acesta excluderii într-o măsură mai mare sau mai mică din sfera relațiilor de natură electorală, diminuând șansele atât partidului, cât și a membrilor săi de a accede în funcții electivă, luând în calcul că exercițiul libertății de exprimare, necesită ca cel care pledează în fața publicului să fie în măsură să-și asume acțiunea Partidul Politic „Șor” a depus eforturi susținute în vederea apărării reputației sale pe cale extrajudiciară.

În acest sens, a comunicat că la 15 iunie 2018 a depus prin intermediul furnizorului de servicii poștale ÎS „Poșta Moldovei” două trimiteri poșta sub formă de scrisori recomandate cu aviz, având un conținut identic, adresate aceluiași destinatar Maia Sandu, dar cu adrese diferite.

Dar ținând cont de calitatea pârâtului, cel de președinte al Partidului Politic „Partidul Acțiune și Solidaritate”, o scrisoare (trimitere poștală nr. DS2033011798AR) a fost expediată adresa Partidului Politic „Partidul Acțiune și Solidaritate”, indicată pe site-ul oficial al acestuia <http://unpaspentru.md> - mun. Chișinău, str. Alexei Mateevici 31.

De altfel, a menționat că o condiție obligatorie pentru intentarea acțiunii civile în cauzele de defăimare o constituie respectarea procedurii prealabile, context în care, prin cererea prealabilă (nr.83 din 15.06.2018) s-a solicitat dezmințirea afirmațiilor defăimătoare relevate în cadrul emisiunii „Politica” cu Natalia Morari, la postul de televiziune TV8, difuzată la 05 iunie 2018 cu privire la implicarea Partidul Politic „Șor” în falsificări de natură electorală și acte de corupție, printr-o conferință de presă.

A punctat că scrisorile recomandate expediate la ambele adrese, conținând cererea prealabilă adresa destinatarului Maia Sandu, întocmită în corespundere cu art. 15 din Legea cu privire la libertatea de exprimare nr. 64 din 23 aprilie 2010, având la origine acțiunile de defăimare comise de către Maia Sandu în adresa reclamantului), au fost declarate nereclamate, fiind înapoiate în adresa reclamantului, fapt atestat prin Adeverința F 20.

De asemenea, a relevat că deoarece trimerile poștale au fost declarate nereclamate, reclamantul a fost nevoit să apelez alt remediu de comunicare a cererii prealabile pentru apărarea reputației profesionale. Pornind de la prevederile art. 28 în coroborare cu art. 29 din Codul de executare, alte documente (altele decât cerere de chemare în judecată, actele de procedură emise de instanța de judecată sau de executor judecătoresc) pot fi comunicate, prin intermediul biroului executorului judecătoresc, persoanei interesate, la solicitarea părții interesate, înmânarea cărora sau refuzul primirii consemnându-se procesul-verbal.

Astfel, la 05 iulie 2018, Partidul Politic „Șor” s-a adresat cu cerere către executorul judecătoresc Nicolae Nicolaescu, prin care a solicitat comunicarea Maiei Sandu a cererii prealabile întocmită în temeiul art. 15 al Legii cu privire la libertatea de exprimare nr. 64 din 23 aprilie 2010, prin înmânarea acesteia sau prin alte modalități prevăzute de Codul de executare; sau de Codul de procedură civilă.

La caz, reclamantul a comunicat că acționând în conformitate cu prevederile art. 28 din Codul de executare, executorul judecătoresc a întreprins acțiuni concrete de comunicare a cererii prealabile pârâtei, însă așa cum rezultă din două procese-verbale cu nr. 018c-14/18 din 05 iulie 2018, înmânarea cererii prealabile a eșuat.

A subliniat că, la fel, la data de 09 iulie 2018, de către reprezentantul Partidului Politic „Șor”, Stanislav Cvasnii, a fost făcută încă o tentativă de înmânare a cererii prealabile, în cadrul unei Conferințe de prese susținută, inter alia de către Maia Sandu cu tema: „Cu privire la rezultatele vizitei de la Strasbourg”. Or, dat fiind sfidarea normele de politețe și bună-credință, juristul Partidului Politic „Șor” a fost împiedicat de către Oazu Nantoi să înmâneze cererea prealabilă pârâtei.

Totodată, a menționat că abia la data de 10 iulie 2018, la inițiativa telefonică din partea unui reprezentant al partidului cărui pârâta exercită funcția de președinte, prin intermediul executorului judecătoresc, a fost primită cererea prealabilă sub semnătură la adresa unde pârâta desfășoară de facto activitatea politică, mun. Chișinău, str. Alexei Mateevici 31), de către Inga Tesa, care și-a asumat angajamentul de o transmite pârâtei.

A mai indicat că deoarece au expirat 5 zile din momentul recepționării cererii prealabile, iar Partidului Politic „Șor” nu a primit un răspuns, reieșind din prevederile art. 16 alin. (1) în coroborare cu art. 16 alin. (5) Legii cu privire la libertatea de exprimare nr. 64 din 23 aprilie 2010, tăcerea pârâtei denotă o respingere a pretențiilor extrajudiciare formulate de către reclamant, ceea ce i-a conferit reclamantului dreptul la acces la justiție.

Reclamantul a susținut că din circumstanțele relevate mai sus, rezultă în afara oricărui dubiu că procedura prealabilă fost epuizată de către reclamant, respectându-se termenii prevăzuți de lege.

A afirmat că defăimarea reclamantului a avut loc la data de 05 iunie 2018, iar cererea prealabilă fost expediată prin trimiteri poștale recomandate cu aviz la 15 iunie 2018, ceea ce după părerea sa presupune că termenul de 20 de zile de depunere a cererii prealabile calculat de la data la care persoana aflat sau trebuia să afle despre informația defăimătoare, s-a respectat (alin. (2) art. 15 al Legii cu privire la libertatea de exprimare nr. 64 din 23 aprilie 2010).

Cererea prealabilă, în circumstanțe descrise mai sus, a fost primită la 10 iulie 2018, iar o reacție din partea pârâtei în termenul prevăzut de art. 16 alin. (1) al Legii cu privire la libertatea de exprimare nr. 64 din 23 aprilie 2010 nu s-a atestat ținând cont de prevederile legale, pârâta trebuia să examineze cererea prealabilă în circumstanțele descrise până la data de 15 iulie 2018, inclusiv.

Partidul Politic „Șor” a menționat că în astfel de situație, potrivit prevederilor art. 16 alin. (5) al Legii cu privire la libertatea de exprimare nr. 64 din 23 aprilie 2010, în cazul refuzului de a satisface, integral sau parțial, cererea prealabilă, persoana lezată poate depune cerere de chemare în judecată.

A afirmat că respectând procedura de soluționare prealabilă pe cale extrajudiciară prevăzută de lege și în conformitate cu art. 17, 18, 26 din al Legii cu privire la libertatea de exprimare nr. 64 din 23 aprilie 2010, a depus cerere de chemare în judecată, în vederea obligării pârâtei să dezmință afirmațiile defăimătoare relevate în cadrul emisiunii „Politica” cu Natalia Morari, postul de televiziune TV8, difuzată la 05 iunie 2018, cu privire la implicarea Partidului Politic „Șor” în falsificări de natură electorală și acte de corupție, printr-o conferință de presă, sub forma textului reiterat la compartimentul solicitări.

A menționat că persoana lezată prin răspândirea unor relatări cu privire la fapte care sunt false și defăimătoare, poate fi restabilită în drepturi, inter alia prin dezmințirea informației, dacă informația cumulează condițiile expres prevăzute în art. 7 alin. (2) al Legii cu privire la libertatea de exprimare nr. 64 din 23 aprilie 2010.

Astfel, în opinia reclamantului nu încapă îndoială că toate cerințele impuse de lege sunt întrunite, context în care prin prezenta cerere s-a argumentat că informațiile răspândite expresiile de care a uzat Maia Sandu în cadrul emisiunii „Politica”, la postul de televiziune TV8, difuzată la 05 iunie 2018 sunt false, defăimătoare și nu corespund normelor de conduită general acceptate într-o societate democratică, iar persoana care a răspândit-o este identificată.

A solicitat instanței de judecată obligarea Maiei Sandu să dezmință afirmațiile defăimătoare relevate emisiunii „Politica” cu Natalia Morari, la postul de televiziune TV8, difuzată la 05 iunie 2018 cu privire la implicarea Partidului Politic „Șor” în falsificări de natură electorală și acte de corupție, printr-o conferință de presă, sub forma următorului text:

„Eu, subsemnata Maia Sandu dezminț informațiile expuse de mine în cadrul emisiunii „Politica” cu Natalia Morari, la postul de televiziune TV8, difuzată la 05 iunie 2018, cu privire implicarea Partidului Politic „Șor” în falsificări de natură electorală și acte de corupție. Având vedere că am lansat niște acuzații nefondate în privința Partidului Politic „Șor”, declar că informațiile de care am uzat sunt lipsite de onestitate, nu corespund adevărului și, în ansamblu reprezintă niște defăimări. Declar că am admis expunerea unor informații false, prin ce a denaturat realitatea și am adus un prejudiciu de imagine întregului partid. Regret acțiunile mele și solicit Partidului Politic „Șor” scuzele de rigoare”.

La fel, a mai solicitat reclamantul și încasarea din contul pârâtei a cheltuielilor de judecare a cauzei și anume a taxei de stat în mărime de 100 de lei.

Prin hotărârea din 16 mai 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru s-a respins acțiunea înaintată de Partidul Politic „Șor” împotriva Maiei Sandu, intervenient accesoriu AO „Media Alternativa” cu privire la obligarea pârâtei să dezminț informațiile defăimătoare relevate în cadrul emisiunii „Politica” cu Natalia Morari, la postul de televiziune TV8, difuzată la 05 iunie 2018, cu privire la implicarea Partidului Politic „Șor” în falsificări de natură electorală și acte de corupție, printr-o conferință de presă, ca neîntemeiată. S-a respins cererea înaintată de Partidul Politic „Șor” cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată, ca neîntemeiată.

Invocând netemeinicia hotărârii instanței de fond, la data de 07 iunie 2019 Partidul Politic „Șor”, reprezentat de avocatul Vadim Banaru, a depus apel.

Prin decizia din 28 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Partidul Politic „Șor”, reprezentat de avocatul Vadim Banaru, și s-a menținut hotărârea din 16 mai 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel prin prisma art. 2, 3, 7 al Legii cu privire la libertatea de exprimare nr. 64 din 23 aprilie 2010, a considerat că prima instanță, la soluționarea cauzei a stabilit pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru justa judecare a cauzei, concluziile instanței de judecată fiind corecte.

În același timp, Colegiul a învederat că prima instanță argumentat a ajuns la concluzia că expunerile intimatei nu cad sub incidența prevederilor legale menționate și nu lezează onoarea, demnitatea și reputația profesională a reclamantului.

Or, într-adevăr informația expusă de intimată la 05 iunie 2018 la postul de televiziune TV8, în cadrul emisiunii „Politica” cu Natalia Morari nu este defăimătoare, constituie o judecată de valoare care se bazează pe un substrat factologic suficient și informația răspândită este de interes public.

Colegiul judiciar a considerat neîntemeiate argumentele apelantului precum că soluția instanței de fond este defectuoasă, fiind rezultatul omisiunii de a examina cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, dar și rezultatul aplicării eronate a normelor de drept material și procedural, deoarece suportul probator al cauzei atestă contrariul.

Iar în acest sens, sunt întemeiate argumentele instanței de fond care a apreciat ca fiind nepertinentă proba video prezentată de apelantul/reclamant, întrucât aceasta nici într-un mod nu servește la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile sale.

La fel, Colegiul a specificat că nu constituie temei de admitere a apelului argumentul apelantului că în partea introductivă a hotărârii contestate, cauza a fost examinată de către judecătorul Roman Pascari, judecătoria Chișinău sediul Centru, însă în partea dispozitivă a hotărârii este indicată calea de atac, prin intermediul judecătoriei Chișinău sediul Buiucani.

La 18 mai 2020, Partidul Politic „Șor”, reprezentat de avocatul Vadim Banaru, a declarat recurs, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că instanțele de judecată au interpretat eronat normele de drept material, ceea ce a dus la soluționarea greșită a cauzei, precum și probele prezentate, iar erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Totodată, în susținerea recursului s-au indicat aceleași argumente și circumstanțe factologice care au fost invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, cărora le-a fost dată apreciere, redând totodată conținutul prevederilor normelor legale, dar fără a demonstra prin careva probe, încălcarea sau aplicarea eronată de către instanțele de judecată a normelor legale aplicabile speței.

În contextul prevederilor art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 28 ianuarie 2020.

Materialele cauzei atestă expedierea participanților la proces a copiei deciziei motivate prin scrisoarea de însoțire din 08 mai 2020 (f.d. 244, Vol. I), or, la materialele cauzei nu se regăsește dovada recepționării copiei deciziei de către recurent.

Astfel, recursul declarat la 18 mai 2020, este în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 24 iunie 2020, prin scrisoarea de însoțire nr. 2ra-1053/20, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimaților copia cererii de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței timp de o lună de la data recepționării, or, până la data examinării recursului intimații nu au depus referință la recursul declarat.

Examinând temeiurile recursului declarat de Partidul Politic „Șor”, reprezentat de avocatul Vadim Banaru, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul ca inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele

indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Partidul Politic „Șor”, reprezentat de avocatul Vadim Banaru, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432, alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Partidul Politic „Șor”, reprezentat de avocatul Vadim Banaru, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Partidul Politic „Șor”, reprezentat de avocatul Vadim Banaru, împotriva deciziei din 28 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat